

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

IX. ročník
číslo 3/2011

Odtrhol som kvet a zvädol. Chytil som motýľa a umrel mi v dlani.
Až vtedy som pochopil, že krásy sa možno dotknúť iba srdcom.

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Čas pokánia
prinášajúci radosť
strana 3

Aktuálne

Popolcová streda
strana 4

Zamyslenie

Modlitba
strana 5

Pôst

strana 6

Zaujalo nás

Svetové dni mládeže
2011 Madrid
strana 7

Neobyčajný sen

strana 8-9

Spoločenstvo

Smiles

Hnev ...

Slnko nech nezapadá
nad vašim hnevom
(Ef 4,26)

strana 10-11

Boli sme pri tom

Legenda o dobre
strana 13

Farská kronika

od 26.1. do 22.2.2011

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Filip Lukáč, Simona Gregušová,
Tobias Srgončík, Ivana Matúšková,
Lukáš Bábeľa, Veronika Dunková,
Lucia Pilátová, Filip Molnár,
Sofia Fodorová, Dárius Fodor,
Kevin Polák, Samuel Jakubík,
Bianka Belianská,
Kristína Fisherová, Leo Fojta,
Matúš Imrišek, Filip Bihári,
Viktorie Kovalčíková

S nádejou na večný život sme
odprevadili:

Ján Legeň, 79 r.
Ladislav Drábik, 67 r.
Ľudmila Švercelová, 86 r.
Štefánia Ďurišová, 65 r.
Anton Masaryk, 83 r.
Mária Podmaníková, 60 r.
Irena Valašková, 92 r.
Jozef Marko, 86 r.
Iveta Tužinská, 41 r.

Prežime tohtoročný pôst čo najplodnejšie - v očiste ducha i tela a v radostnom očakávaní konečného Kristovho víťazstva nad hriechom a smrťou. Osobitne v čase Veľkého pôstu nás Pán vyzýva, aby sme sa kajali a verili Evanjeliu ... Ale pôst nie je len o zriekaní a získavaní darov pre seba. Je to čas, kedy sa môžeme zvlášť priblížiť k Bohu i k ľuďom. A na to nám slúžia tri základné pôstne prvky: modlitba, samotný pôst a almužna... Pôst nás odpútava od seba samých a snaží nasmerovať náš pohľad na potreby blížnych ...

Ježišov príkladný pôst nás tiež pobáda upriamiť svoj pohľad na Boha...

OZNAM

25. marec - Deň počatého dieťaťa („DPD“), je pravidelná celoslovenská kampaň mimovládnych organizácií združených vo Fóre života, ktorou chcú šíriť úctu ku každému počatému ešte nenarodenému dieťaťu. **Kampaň je možné podporiť nosením bielej stužky** na odeve, najmä v týždni, v ktorom je 25. marec. Biela stužka je symbol rešpektovania práva na život od počatia. Kto nosí bielu stužku, vyjadruje sa za ochranu každého počatého dieťaťa!

Liturgický kalendár

6.3. - 9. nedeľa v cezročnom období
9.3. - Popolcová streda
13.3. - 1. pôstna nedeľa
19.3. - sv. Jozefa, ženícha Panny Márie
20.3. - 2. pôstna nedeľa
25.3. - Zvestovanie Pána
27.3. - 3. pôstna nedeľa

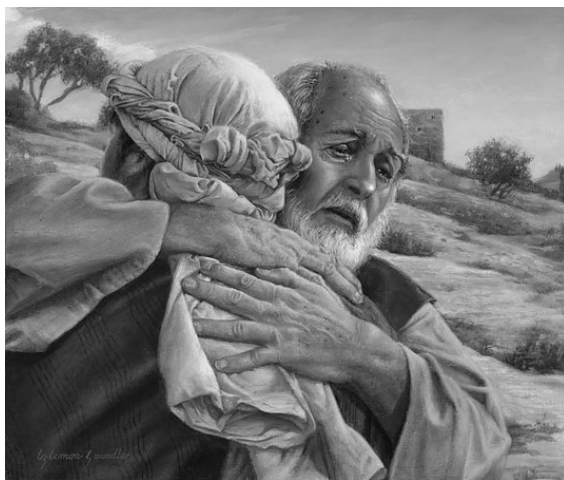

Čas pokánia prinášajúci radosť

Cirkev sa každý rok počas štyridsiatic dní pôstneho obdobia spája s Ježišovým tajomstvom na púšti. „Veď nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; veď bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.“ Hebr 4,15 Pôstne obdobie nám má napomôcť chápať ekonómiu spásy. Svojím kajúcim charakterom nabáda kresťana na vnútorné pokánie. Pokánie sa môže vyjadriť rozličným spôsobom. Sväté písmo zdôrazňuje najmä

tri formy: pôst, modlitbu a almužnu. To sú termíny, ktorých obsah nás až tak veľmi nepriťahuje. Evokuje to v nás pocit niečoho ťažkého. Ako to teda je? Máme sa pripravovať na oslavu najväčšieho daru, ktorý ľudstvo dostalo, daru vykúpenia, v atmosfére smútku a trápenia?

Dynamiku obrátenia a pokánia geniálne opísal Ježiš v podobenstve o „márnotratnom synovi“, ktorého stredobodom je „milosrdný otec“. Lk 15,11-24: očarenie klamlivou slobodou, opustenie otcovho domu, bieda, v ktorej sa syn nájde, keď premárnil svoj majetok, hlboké poníženie, veď je donútený pást svine, uvažovanie nad tým, čo stratil, lútosť a rozhodnutie priznať pred otcom svoju vinu, návrat, veľkodušné otcovo prijatie, otcova radosť - to sú charakteristické momenty

procesu obrátenia. Krásne šaty, prsteň a slávnostná hostina sú symbolmi tohto nového, čistého, dôstojného a radostného života človeka, ktorý sa vracia k Bohu a do kruhu svojej rodiny, ktorou je Cirkev. Jediné Kristovo srdce, ktoré pozná hĺbku lásky svojho Otca, mohlo nám zjaviť nekonečnosť Jeho milosrdenstva takýmto krásnym a hlbokým spôsobom. V týchto myšlienkach objavujeme, že čas pokánia má prinášať radosť.

Modlitba, pôst, almužna majú svoju hodnotu len vtedy, ak nám pomáhajú v pokání, to znamená prinášajú radosť.

Pôstna doba nám ponúka možnosť zrieknuť sa niečoho, čo máme, a aby to pomohlo niekomu, kto to nemá; vyhýbať sa zbytočným slovám, aby som mohol viac rozmyšľať; zrieknuť sa zábavy a svojich záľub, aby som sa mohol viac venovať potrebám bližných; zrieknuť sa počúvania zbytočných programov, aby som mohol viac počúvať Boha v modlitbe, ...

Nech celej našej farnosti pôstne obdobie prinesie radosť z vlastného obrátenia, z prijatia do Otcovho domu a z toho, že naše predsavzatia a odriekania boli prínosom pre našich bližných.

Mgr. Miroslav Baláž
dekan - farár

Popolcová streda

Prípravným obdobím pred Veľkou nocou je štyridsaťdňový pôst. Je formou pokánia nielen v kresťanstve, ale aj v iných náboženstvách.

V Rímskokatolíckej cirkvi sa pôstna príprava na Veľkú noc začína tzv. Popolcovou stredou. Je to streda v siedmom týždni pred Veľkou nocou (medzi 4. februárom a 11. marcom). Tento rok pripadá na 9. marca.

Popolcová streda je dňom prísneho pôstu (plnoletí do šesťdesiatich rokov sa môžu len raz do dňa najesť do sýtoti) a zdržiavania sa mäsitého pokrmu. V tento deň nie je možné zdržovanie sa mäsitého pokrmu nahradiť iným skutkom pokánia. Zákaz zdržiavania sa mäsa zaväzuje všetkých, ktorí dovŕšili štrnásť rok života. Rodičia by mali dbať o to, aby aj deti, ktoré nie sú viazané zákonom pôstu a zdržiavania sa mäsa, boli vychovávané k pravému zmyslu pokánia.

V dňoch pokánia sa veriaci majú okrem zachovávanía pôstu a zdržiavania sa mäsa zvláštnym spôsobom venovať aj modlitbe, konať skutky nábožnosti a dobročinnnej lásky a zapierať sa vernejším plnením svojich povinností.

V tento deň kňaz alebo diakon robí popolom znak kríža na čelách veriacich so slovami: „**Pamätaj, že prach si a na prach sa obrátiš!**“, alebo „**Kajajte sa a verte v Evanjelium!**“.

Obrad sypania popola na hlavu v prvý pôstny deň sa praktizoval už od 8. storočia. Pôvodne to bol obrad vyhradený len pre veľkých a verejných hriešnikov, ktorí v tento deň začínali svoju cestu pokánia. Vstupovali do chrámu bosí, zaodetí vrecovinou a sypali si na hlavu popol. Neskôr podobným spôsobom začínali svoje pokánie nielen

verejní kajúnci, ale aj ostatní veriaci a sypanie popola na hlavu sa stalo všeobecným symbolom rozhodnutia nastúpiť na cestu pokánia. V 10. a 11. storočí bol už tento obrad udomácnený v mnohých oblastiach západnej Európy. Koncil v Benevente v roku 1091 ho zaviedol pre celú Cirkev, pričom sypanie popola na hlavu sa nahradilo značením na čelo.

Gréckokatolíci (byzantského obradu), ktorí sa pridŕžujú gregoriánskeho kalendára, začínajú Veľký štyridsaťdňový pôst o dva dni skôr ako rímskokatolíci (latinského obradu). Do štyridsiatich dní pôstu počítajú gréckokatolíci aj soboty a nedele (zatiaľ čo rímskokatolíci nedele nepočítajú). Pôst je obdobím, keď sa má veriaci usilovať o obrátenie, zmenu zmýšľania, má rozjímať nad svojím životom, plakať nad svojimi hriechmi. Na rozjímanie a sprítomnenie Kristovho spásonosného utrpenia je vyhradený až Veľký týždeň. Tieto skutočnosti sa odrážajú aj v bohoslužobnom živote byzantskej cirkvi - v stredu a piatky sa slúži liturgia vopredposvätených darov. Pri nej sa veriacim rozdeľujú vopred posvätené eucharistické dary; bohoslužba nemá anaforu (eucharistický kánon) ani premenenie svätých darov. Je to bohoslužba s najsilnejšie vyjadrenou eucharistickou úctou v byzantskom obrade. Zároveň, na rozdiel od liturgie sv. Jána Zlatoušťa či sv. Bazila Veľkého, obsahuje mnoho kajúcich prvkov - najmä hlbokých poklón.

Na Popolcovú stredú možno za obvyklých podmienok (sviatosť pokánia, sv. prijímanie, modlitba na úmysel Sv. Otca) získať úplné odpustky.

spracoval Milan

Modlitba

Modlitba je veľká zbraň, pokojný prístav, základ pokoja, modlitba je koreň, prameň a matka tisícich milostí. Ona je silou samotného Kráľovstva.

Nehovoríme tu o modlitbe chladnej, plnej povrchnosti, ale o modlitbe konanej dlho, s boľavou dušou a pozorným umom. Takáto modlitba vystupuje do neba. Ako voda, pokiaľ tečie po rovine a pohybuje sa širokým priestorom, nedvíha sa do výšky, ale keď ruky vodohospodárov prehradia dole jej tok, obmedzená sa zastaví a zdvihne dohora rýchlejšie ako strela, tak aj ľudský rozum sa rozlieva a rozsieva, kým disponuje veľkou voľnosťou. Keď ho okolnosti budú vtlačať nadol, vtedy v tej krásnej tiesni vysielajú do neba čisté a vrúcne modlitby.

Niektorí hovoria: Nemám odvahu modliť sa, som úplne zahanbený a nemôžem otvoriť ústa. To je satanský strach, zamaskovanie lenivosti, diabol chce zatarasiť dvere, ktorými môžeme vojsť k Bohu. Ale ak aj máš mnoho zásluh a nie si si vedomý, že si vykonal aspoň niečo dobré, ale považuješ sa za takého, ktorý má odvahu, pozbavil si sa všetkých plodov modlitby. A ak máš na svedomí nespočetné bremená hriechov, utvrdíš sa len v tom, že si posledný zo všetkých, budeš mať veľkú odvahu pred Bohom. Ale v tom nie je pokora, že sa hriešnik považuje za hriešnika, lebo pokorné zmýšľanie je v tom, aby si si nemyslel o sebe nič veľké. Naozaj pokorne zmýšľal ten, kto je podobný Pavlovi. Pavol hovorí: „Ani sám seba nesúdim, lebo nie

som si ničoho vedomý, ale to ma neospravedlňuje. Pán je môj sudca.“ Ďalej hovorí: „Ježiš Kristus prišiel na svet zachrániť hriešnikov a ja som prvý z nich.“

Toto je pravá pokora - byť vysokým podľa zásluh a v zmýšľaní sa umenšovať. Boh podľa svojej nevýslovnej dobroty prijíma k sebe nielen zmierených, ale aj tých, ktorí ochotne vyznávajú svoje hriechy - k tým býva milosrdný. Boh nepočúva iba slová, ale vidí i myseľ s akou boli vyslovené. Ak nájde pokorné zmýšľanie a skrúsené srdce,

zmluje sa a vyjadrí lásku človeku. Roztrhni si svoje svedomie pred Bohom, Jemu ukáž jazvy u Neho pros lieky, ukáž sa nie tomu, čo vyčíta, ale Tomu, čo uzdravuje. Lebo ak aj niečo zamlčíš, všetko pozná. Na Ježiša sa môžeš spoľahnúť kedykoľvek, v akejkoľvek streľbe hriechu sa ocitneš. Aj keď to bude životu nebezpečné, On za tebou príde. Pred 2000 rokmi prišiel na bojové pole hriechu, aby ťa zachránil a priviedol späť k Otcovi. On pri tvojej záchrane zomrel za teba. Teraz je rad na tebe, aby si ty nastavoval svoj život za záchranu iných okolo seba.

Sila modlitby hasila silu ohňa, krotila zúrivosť levov, ukončovala vojny. Zabraňovala bojom, upokojovala búrky, vyhánala diabla, otvárala nebeskú bránu, lámala putá smrti, vyhánala choroby, odrážala nebezpečenstvá, znovu vystavala rozbité mestá - jedným slovom všetky biedy. Toto nebola modlitba perami, ale vychádzajúca z hĺbky srdca a rozumu.

Terézia

Pôst

Vždy, keď prichádza pôst, niektorí z nás pociťujú akýsi strach z toho, že sa budú musieť zasa všeličoho zriekať: hlasnej hudby, zábav, niektorých jedál. Máme strach, ako zvládneme Popolcovú strelu a Veľký piatok s ich prísnyimi pôstmi, kedy nám ako na truc prichádzajú na um všakovaké chute a dobiedzavý pocit hladu.

Je isté, že sa budeme musieť niečoho zriecť, ale nie zbytočne. Boh má pre každého, kto chce tento kajúci čas prežiť naplno, pripravené svoje dary - čisté duše, ochotné ruky, či skromné a štedré srdcia. Takže týmto zriekaním nakoniec nič nestratíme, iba získame.

Ale pôst nie je len o zriekaní a získavaní darov pre seba. Je to čas, kedy sa môžeme zvlášť priblížiť k Bohu i k ľuďom. A na to nám slúžia tri základné pôstne prvky: modlitba, samotný pôst a almužna.

Modlitbou prehlbujeme svoj vnútorný a osobný vzťah s Bohom. Práve v tento čas by sme si mali vedieť nájsť denne nejakú chvíľu, aby sme považovali nad všetkým, čo Boh pre nás robí. Ticho nám pomôže, aby sme Boha vnímali celkom blízko nás a nebáli sa s Ním zhovárať, a samozrejme aj načúvať, ako si On predstavuje náš život. Ježiš svoje pôsobenie tiež začal dlhou modlitbou a 40-dňovým pôstom na púšti. Aj počas svojho účinkovania sa so svojím Otcom pravidelne radil, čo a ako najlepšie urobiť, napr. pri výbere apoštolov, v Getsemanskej záhrade a pod. V pôstnom období sa snažíme odpútať od vonkajších dobier; preto by sa nám mohlo podariť nájsť si viac času na modlitbu a Boha samého, ktorý ako trpezlivý priateľ čaká, keď sa konečne dohráme s obľúbenými hračkami (ako napr. majetok, zábava, maškrtky) a venujeme mu svoj čas.

Modlitbou posilňujeme aj svoje ľudské vzťahy, veď často si ich práve takto dokážeme vymodliť i ochrániť. Zväčša sa to týka blízkych a milovaných osôb. No ako kresťania sme povolaní udržiavať dobré vzťahy aj s inými ľuďmi, najmä s trpiacimi a núdznymi. Najlepším prostriedkom pre prvý kontakt je almužna - skutočná a úprimná. To znamená, pomáhať a dopriať blížnym podiel z rovnakých materiálnych dobier, akým sa sami tešíme. Nech nejde o triedenie odpadu, ale ozajstný dar. Núdzni, ktorí túto pomoc naozaj potrebujú, budú isto vďační. Okrem tejto pomoci im treba ponúknuť aj ďalší živý záujem o ich životy, aby cítili, že sú rovnocennými ľuďmi, hodnými napríklad aj nášho priateľstva. Takto bude naša almužna prinášať dlhotrvajúce ovocie.

S almužnou súvisí aj pôst, ktorý netreba chápať samoučelne. Nejde tu len o umŕtvenie tela alebo o odtučňovaciu terapiu. Hlavným cieľom je obeta pre blížneho. To, čo pôstom ušetříme, si nemôžeme nechať, potom by bolo všetko naše snaženie zbytočné. Odopreté dobrá majú ísť ako pomoc tým, ktorí sa postia aj vtedy, keď nechcú. Teda pôst nás odpútava od seba samých a snaží nasmerovať náš pohľad na potreby blížnych.

Ježišov príkladný pôst nás tiež pobáda upriamiť svoj pohľad na Boha. Často sme totiž zamestnaní prirodzenými, alebo aj zbytočnými starosťami o svoje telá. V pôste si uvedomujeme, že teraz musíme nakrmiť svojho ducha Božím slovom a Chlebom. Telo si nachvíľu oddýchne od toľkých kalórií a duch sa nabije Božími milosťami.

Prežime tohtoročný pôst čo najplodnejšie - v očiste ducha i tela a v radostnom očakávaní konečného Kristovho víťazstva nad hriechom a smrťou.

spracoval Boris

SVETOVÉ DNI MLÁDEŽE MADRID 2011 16. - 21. AUGUST

„ZAKORENENÍ A POSTAVENÍ NA JEŽIŠOVI KRISTOVI, UPEVNENÍ VO VIERE.“ (porov. Kol 2, 7)

Svetové dni mládeže v Madride sú naplánované na 16. až 21. augusta v roku 2011. Logo schválené Pápežskou radou pre laikov znázorňuje kríž a symbolickú korunu, ktorú vytvárajú mladí ľudia z celého sveta pospájaní do kruhu v tvare písmena M. Červeno-oranžovo-žltý symbol zobrazuje korunu Panny Márie z Aldumena, ktorá je patrónkou arcidiecézy Madridu. Podľa slov autora diela grafického umelca Joséa Gil-Noguésa vyobrazenie predstavuje katechézu a príležitosť pre evanjelizáciu. Dodajme, že na medzinárodnom mládežníckom podujatí organizátori očakávajú takmer dva milióny ľudí vo veku 18 až 29 rokov. Riaditeľ tlačového centra Svetových dní mládeže Santiago de la Cierva počas prezentácie loga tiež oznámil, že vytvoria webovú stránku, pretože pre mladých ľudí je sociálna sieť internetu ideálnym priestorom pre efektívne šírenie informácií.

Svetové dni mládeže majú počiatok v roku 1983. Tento rok bol vyhlásený za Svätý rok a Cirkev v ňom slávila Jubileum mládeže.

V apríli 1984 pápež Ján Pavol II. pozval mladých z celého sveta do Ríma. Hlavným mottom stretnutia bol citát z Matúšovho evanjelia: „Hosanna Synovi Dávida! Požehnaný, kto prichádza v mene Pánovom! Hosanna na výsostiach!“ (Mt 21,9) Mladí ľudia spolu s pápežom uvažovali o radosti, slobode a láske, boli to dni plné povzbudení a rozhovorov. Pri tejto príležitosti daroval 22. apríla 1984 Svätý otec mladým veľký drevený kríž. Chcel, aby sa kríž svätého roku stal znamením lásky Boha k mladým ľuďom na celom svete. Na kríži sa nachádza nápis: „Neste ho po zemi ako znamenie lásky Pána Ježiša k celému ľudstvu a ohlasujete všetkým,

že vykúpenie a spása je len v Kristovi zomrelom a zmŕtvychvstalom.“

Rok 1985 vyhlásilo OSN za medzinárodný rok mládeže. Ján Pavol II. v marci tohto roku pri tejto príležitosti opäť pozval mladých do Ríma. V decembri 1985 Ján Pavol II. spolu s kolégiom kardinálov rozhodol, že Kvetná nedeľa sa bude každoročne sláviť ako deň mládeže. Takto sa teda zrodil svetový deň mládeže v katolíckej Cirkvi. Svetové dni mládeže smerujú k naplneniu výzvy Svätého Otca Jána Pavla II. k novej evanjelizácii, ktorá sa má dotknúť mladých ľudí. Svetové dni mládeže dávajú mladým príležitosť prežiť skúsenosť spoločného putovania, modlitby a spoločenstva. Od roku 1984 drevený kríž darovaný Jánom Pavlom II. obišiel takmer celý svet, bol prítomný na všetkých ďalších svetových stretnutiach mládeže: Rím (1985), Buenos Aires (1987), Santiago de Compostela (1989), Czestochowa (1991), Denver (1993), Manila (1995), Paríž (1997), Rím (2000), Toronto (2002), Kolín (2005) a Sydney (2008).

Svetové dni mládeže sú udalosťou smerujúcou k naplneniu výzvy Svätého Otca Jána Pavla II. k novej evanjelizácii, ktorá sa má dotknúť mladých ľudí. Svetové dni mládeže dávajú mladým príležitosť prežiť skúsenosť spoločného putovania, modlitby a spoločenstva.

Téma pre 26. Svetové dni mládeže je **Zakorenení a postavení na Ježišovi Kristovi, upevnení vo viere (porov. Kol 2,7)**. Svätý otec Benedikt XVI. zverejnil svoje posolstvo, ktorým viac objasní tohtoročnú tému Svetových dní mládeže.

www.madrid2011.sk
spracoval Milan

Neobyčajný sen

(Sen jedného chlapca)

Keď sa spustí noc a keď sa všetko stane rozprávkovým a tajomným, vo mne sa prejaví túžba - hovorí Branko - za neobyčajným tajomným cestovaním. Som si istý, že ešte i dnes sa dejú divné veci: divné a nezvyčajné priestory, ktorých sa ešte nedotkla ľudská ruka a možno zriedkavo i žiadna duša. Preto sa vždy teším snom a keď si ľahnem, zakryjem sa až po hlavu, aby som čím skôr zaspal a vydal sa do neznáma.

Vo sne skutočnosť môže byť pekná ako rozprávka a rozprávka môže byť najkrajšia skutočnosť. O tom som sa vo sne už niekoľkokrát presvedčil.

Celkom tak som jednej noci - a to bez krídiel - začal letieť do výšin. Len čo som vzlietol, ožiarilo ma silné svetlo. Tak som sa zľakol tej nezvyčajnej žiary, že som sa chcel ihneď vrátiť na zem, ale to som už nestihol urobiť. Udalosti sa diali bleskovou rýchlosťou. Zrazu som sa prestal báť, hoci som vo sne kričal, no nie zo strachu, ale od vzrušenia. Oproti stále silnejšej žiare sa predou mnou pomaly otvárala veľká zlatá brána. Nič podobné som nikdy nevidel na tomto svete! Pri bráne ma čakal milý starček s hodvábne bielou bradou a vlnitými bielymi vlasmi, ktoré ako vodopád padali až k zemi. Tak dobrotivú tvár som taktiež nikdy nevidel na tejto zemi! Starček sa srdečne, ale sotva badateľne usmial a tajomným pohybom ma odovzdal mladému, peknému, dlhovlasému mladíkovi. Takýchto mladíkov som vydával i tu na zemi, ale nie aj tak milých!

V záhradke bola takisto nezvyčajná hojdačka - mäkká a skoro neviditeľná, ako keby bola z oblakov. Hojdala sa a zdalo sa, že nikto na nej nesedí. Opýtal som sa svojho dobrého sprievodcu, prečo nevidím toho, kto sedí na hojdačke.

Odpoveď bola krátka a jasná: „Ty tu ešte nemôžeš všetko vidieť. Možno, keď sem prídeš druhý raz. Ty si obyčajný pozemšťan a oni nemôžu toho mnoho vidieť, dokonca ani na zemi.“

Hojdačka bola zavesená na neobyčajne košatom strome. Nepamätám sa, akej farby bola koruna stromu, ale pamätám sa, že bola preplnená bielym vtáctvom, ktoré nežne a ticho spievalo. Aj tu na zemi vtáci pekne spievajú, ale nie tak milo a pekne ako tie biele na tom krásnom strome. Okrem vtákov je na tom istom strome aj skoro priehľadné biele kvetenstvo a nespočetné množstvo bielych kvetov, jeden vedľa druhého! V tom istom čase bolo na strome aj toľko žiarivo červených plodov, takisto - plod vedľa plodu! Boli podobné jablkám, len omnoho väčšie. Sprievodca mi povedal len to, že sú omnoho sladšie ako med, ale mne neprišlo ani na um, aby som si niektoré zobral. No nebol som ani hladný, ani smädný.

Kvety i ovocie nezvyčajne voňali. Mladík mi povedal, že takou tajomnou vôňou sa prejavuje len slnko svojimi lúčmi a že túto vôňu cítiť dokonca i na zemi.

Mladík si všimol, že som unavený, tak ma posadil na hojdačku, aby som si trochu odpočinul. Hojdanie bolo stále rýchlejšie, ale ja som nevidel toho, kto ma hojda.

Jemný vetrík, podobný tomu na zemi, pohladil moju unavenú tvár a ja som hlboko zaspal. Zo sna ma prebudila nadzemsky krásna hudba - nebeská! Keď som sa prebral, uzrel som rovnako krásnu tvár mladíka - pohladil ma svojou nežnou rukou, ktorá nebola ani teplá ani studená, ale na tú jemnú dlaň nikdy nezabudnem. Bola mäkkšia a blaženejšia ako dlaň ruky mojej matky.

„Priprav sa na návrat na zem! Prišiel čas, musíš sa vrátiť späť k svojej matke. Dole za tebou plačú tvoji rodičia i bratia, už si tu vo výške pridlho!“ Keď mi to hovoril, pozeral na mňa očami teplejšími od sna! Mlčiac som odpovedal mladíkovi, že mi tu v záhrade bolo skutočne krásne ako vo sne a že najradšej by som sa nevrátil na zem.

A nebol by som sa vrátiť! Ale najviac mi bolo ľúto mojej matky. Ona má mäkké srdce a často plače. Musím sa vrátiť. Pýtal som sa: Je mladík môj anjel? Dali sme sa na cestu.

Pohli sme sa v bielych rúchach. Mladík bol stále v bielom rúchu a ja ani neviem, kedy som ho obliekol. Naspäť sme išli druhou cestou, poza osvetlené mestá, žiarili ako keby boli zo samých drahokamov. Mladík mi povedal, že sú tu bane, v ktorých hriešne duše nepretržite kopú diamanty, mysliac, že aj ďalej sú na zemi a že stále potrebujú bohatstvo. Pýtal som sa mladíka: „Kde sú vykopané diamanty?“ „Nikde! Oni musia len kopať. Nezávisí len odo mňa, kedy prestanú s kopaním! Pravdepodobne vtedy, keď pochopia, že im nie sú potrebné.“ Opýtal som sa: „Čo je to bohatstvo?“ „To uvidíš, keď sa tam navždy vrátiš.“

Opäť sme sa dostali pred veľkú zlatú bránu, ale z druhej strany. Pred bránou ma čakal pekne vystrojený biely koč so zapriahnutými bielymi koňmi v šesť záprahu. Neboli veľké vzrastom, ale mali prekrásne postroje okolo krku. Žiarili akoby boli zo samých diamantov a zlata. Tu pred

zlatou bránou čakalo a vyprevadilo ma množstvo anjelov, spevákov a hudobníkov. Jedni spievali, kým druhí hrali.

Prvý raz som naživo videl pravých anjelov, o ktorých som na zemi len sníval a počul o nich od mamy. Zhodne hrali a spievali, krúžiac okolo mňa ako malé ohnivé svetielka. Do bieleho koča ma priviedol pekný mladík - sprievodca. Nepovedal mi, ale ja myslím, že on bol môj anjel strážca. Tak som si ho obľúbil, že som si prial, aby išiel so mnou. No on sa len milo usmial,

posadil ma do koča a sám si sadol vedľa mňa. Bič v ruke nemal. Kone samy poznali svoju cestu. Mlčky sme sedeli. Bol som očarený, ale i smutný. Koč sa ponoril do hustých bielych oblakov.

Šťastne som sa dostal na zem. Kým som pristál na zemi, zmizol môj pekný vodič i biely koč s bielymi koňmi. I oblaky sa stratili! Prebudil som sa v posteli. Zosmutnel som, keď som na sebe uvidel modré pyžamo namiesto bieleho rúcha. Zaplakal som - to som už nesníval! Skutočne som zaplakal. Zažmúril som oči, či by

som znovu nesníval ten istý prekrásny sen.

Úplne ma prebral budík, ktorý je vždy hlučný a teraz sa mi zdal lokomotívou. Upozornil ma, že musím ísť do školy.

Divne som pozrel na svoju mamu! Ona neplakala. Keby som bol vedel, že ona neplače, ešte by som sa nebol vrátil, ešte by som sa bol vozil po nebi v bielom koči na hustých bielych oblakoch.

Z chorvátskeho originálu preložila rehoľná sestra Sapientia

Hnev ...

V nasledujúcich riadkoch sa chcem s vami podeliť o svedectvo, v ktorom som pocítila uzdravenie od hnevu a Božiu milosť. Človek, ktorý žije skutočný vzťah s Bohom a úplne Mu dôveruje, vie, že všetko, čo sa deje v jeho živote, je pod Božou ochrannou rukou. Aj keď sa priznám, že niekedy na to pozabudnem. A to sa mi stalo prednedávnom u lekára. Mám zdravotné ťažkosti, tak chodím z vyšetrenia na vyšetrenie; nebolo to inak ani teraz. Prišla som k lekárovi iba po papier, aby som mohla ísť na ďalšie vyšetrenie, ktoré ma v ten deň čakalo. V čakárni nás bolo asi 10 ľudí. Keď sa otvorili dvere, všetci sa nahrnuli dnu, tak som si dovolila osloviť sestričku, že som si prišla po ten papier, povedala mi, že mám ísť dnu. Priznám sa, že ma to zamrzelo, lebo som nebola na rade, vravela som sestričke, že počkám vonku, povedala mi, aby som zostala tu. Tak som čakala v ambulancii, aby sa vybavili tetušky u lekárky a medzitým zavolala dnu sestrička pána, ktorý sa veľmi rozčuľoval, že som sa predbehla. Mohla som mu hovoriť, ako to bolo, už som bola v jeho nemilosti, bolo mi ľúto, že sa tak rozčuľuje a nedá si nič vysvetliť. Aj som si vyčítala, že som nemusela poslúchnuť sestričku a mala by som pokoj. Nahnevaný pán to určite vycítil, lebo nie a nie prestať, už som pocítovala smerom k nemu hnev. Keď mu sestrička povedala, že mu ide merať tlak, tak poznamenal, že ho bude mať riadne vysoký, lebo je nahnevaný a vtedy ho vždy má vysoký a pozrel sa nepekne na mňa. V ten moment som sa začala modliť za toho pána, za jeho zdravie a tlak, žehnala som mu ... Po odmeraní mu sestrička povedala, že tlak má ukážkový! Nechcel tomu uveriť, ale ja som vzápätí ďakovala Bohu, že vypočul moju prosbu. Pravdaže, vybavil sa predomnou a odišiel domov. Vonku ma čakal manžel, s ktorým sme to preberali, koľko hnevu mal v

sebe a vlastne nič veľké sa nestalo. Mrzelo ma to, že sa na mňa hneval a skonštatovala som, že ten pán asi nie je veriaci, lebo by takto nereagoval. Spomenula som si na neho aj pri večernej modlitbe. Túto nedelu sme išli do kostolíka prv, ako chodíme a nešli sme si sadnúť tam, kde sedávame, ale úplne inde. Ešte sa ma spýtala moja rodinka, prečo ideme práve tam. Sama som nevedela prečo. Keď sme sa usadili, začala som sa modliť a bolo mi ľúto, že dnes nepôjdem na sv. prijímanie, lebo som nestihla sv. spoveď z piatkového incidentu. Začala sv. omša a zdalo sa mi, akoby som počula hlas nahnevaného pána od lekára. Nechcela som sa otáčať, odkiaľ to ide, ale hneď som zavrhla tú myšlienku, že by to mohol byť on v našom kostolíku. Kázeň ako vyšitá o vzťahoch. Reálne som prežila, že Boh má moc zobrať všetku bolesť zo slov z udalostí, ktoré som prežila. Otočila som sa a vedľa mňa sedel pán od lekára. Ani si neviete predstaviť, akou radosťou bolo zaplnené moje srdce! Ďakujem ti, nebeský Otec, tak takto to môžeš zrežírovať iba Ty ☺. Bola som vďačná, že sedíme vedľa seba, že aj on počuje tie slová, čo vravel kňaz, že my dvaja si podáme ruky a povieme si - pokoj s tebou ... Boh nám hovoril priamo do srdca. Keď sme si s tým pánom podali ruky na znak pokoja a po sv. omši sa pozdravili pred odchodom z kostolíka, bola som šťastná a veľmi vďačná Bohu za toto stretnutie. Už som pochopila, prečo ma to ťahalo ráno si privstať a ísť si sadnúť na iné miesto ...

Pán Ježiš jasne hovorí o odpustení: „No ja vám hovorím: pred súd pôjde každý, kto sa na svojho brata hnevá.“ (Mt 5,22) „Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj váš nebeský Otec vám odpustí. Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy.“ (Mt 6,14-15) Chvála Ti, Pane!

Renáta

Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom (Ef 4,26)

Aj tie najmilšie tváre a najdobrosrdečnejšie srdcia sa dokážu pohádať s milovanými blíznymi. Možno to ani nemyslíme zle, ale jazyk máme rýchlejší než mozog a nemyslíme na dôsledky. Pritom sa hádame s ľuďmi, na

ktorých nám záleží a nie sú nám ľahostajní. Hádky sú istým druhom komunikácie a je niekedy lepšie si to vypovedať, ako to dusiť v sebe. Lebo p o t o m vybuchneme ako činná sopka a všade okolo bude tiecť láva a atmosféra bude n a s ý t e n á nežiaducim dymom. Práve t a k é t o vybuchnutie som si vybila na

svojom ocinovi. Nie som práve na to dvakrát hrdá. Uvedomila som si svoju chybu a zistila som, že som bola strašne drzá. Po hádke som s plačom utekala za maminou. Tá mi povedala : „Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom.“ Z toho som pochopila, že je dobré a správne

riešiť problémy hneď a zaraz. Keď budeme odkladať udobrovanie a vyrozprávanie si na inokedy, môže byť už neskoro! Tak som ju poslúchla. ☺ Koľkým ľuďom sa stalo, že sa pohádali a už si k sebe nevedeli nájsť cestu a

nedočkali sa š ť a s t n é h o happyendu ako vo filme. Ľudia radi p o z e r a j ú romantické filmy, lebo sa vždy skončia šťastne a ľudia túžia žiť šťastne. Ale bez nedorozumení a poučení sa na chybách, by náš ž i v o t n e m a l zmysel. Nevedeli by sme si vážiť šťastie a lásku, ktorú nám dávajú naši blízki, alebo by sme nevedeli, aké je úžasné povedať prepáč ...

ľúbim ťa. Stojí za to prežiť ten radostný pocit uvoľnenia a oslobodenia duše, keď niekomu odpustíme. Možno práve odpúšťanie nás robí ľudskými.

Boh je láska ... (1Jn 4,16)

Dianka 13 r.

O žene a kresťanoch

Pri rozhovoroch s našimi nekresťanskými - alebo aspoň nie kresťansky žijúcimi - bratmi a sestrami sme si už na adresu Cirkvi vypočuli všeličo. Tieto vyjadrenia majú väčšinou pôvod v potrebe vysvetlenia prečo neveria. Alebo presnejšie, prečo „veria“, ale nepotrebujú k tomu Cirkev. Poznáme to: križiacke výpravy, upaľovanie čarodejníc, moralizovanie, upieranie základného ľudského práva na pôžitok a tak ďalej. Medzi témami často nechýba ani tendenčná výčitka o tom, ako Cirkev prispela k nerovnoprávnemu postaveniu žien v spoločnosti. Pritom z vymenovaných proticirkevných argumentov je údajný nerovnoprávny vzťah k ženám najľahšie vyvrátený.

Postačí, keď budeme viesť diskusiu čisto na historických a logických vyjadreniach. V dobe začiatkov Cirkvi, v dobe, keď sa narodil Ježiš, sa na ženy kdekoľvek vo svete neohľadelo ani trochu spôsobom, ktorý nazývame rovnoprávnym. Starí Rimania zverovali ženy vždy do tútorstva mužov a bol to otec rodiny, ktorý prijímal alebo zavrhol dieťa pri narodení. Podľa niektorých autorov sa v celej latinskej literatúre vyskytujú iba tri pozitívne ženské postavy. O obdobných pomeroch v starovekom Grécku svedčí filozofická koncepcia ženy ako prvku opozície a disharmónie a v najstaršej gréckej literatúre vôbec nie je miesta pre ženu. Viaceré príbehy zo Starého zákona oslavujú konkrétne ženy, z čoho sa dá odvodiť, že pozícia ženy v starovekom Izraeli bola menej tvrdá. Každopádne však židovské zákonodarstvo dôsledne neuznávalo rovnosť osôb podľa Genesis. Existovala polygamia a možnosť prepustenia manželky. V hebrejskej tradícii sa vysvetľovanie Tóry ženám považovalo za neprijateľné.

A do týchto pomerov vstúpil Ježiš so svojim videním ženy. Ježiš pozdvihol ženu na partnerskú úroveň. Rozpráva so ženami

(Samaritánka pri studni, cudzoložnica, ktorej sa zastal), dáva ich za príklad (chudobná vdova, Mária za úkon pomazania v Betánii), používa ženské obrazy a prejavuje ženské vlastnosti (plač nad Jeruzalemom). A svedkami tohto nového konania a nového myslenia sú rovnako muži aj ženy. Novým je aj zverovanie aktívnej úlohy ženám. Alžbeta prorocky zdraví Máriu, Mária prijíma príchod Syna a ohlasuje slávu Boha v Magnifikate. Ženy napokon splnili aj požiadavky na očitých svedkov zmŕtvychvstania a prvých evanjelizujúcich poslov. Zo Skutkov apoštolov i z neskorších spisov sa dozvedáme, že prvotná i neskoršia cirkev prijímala a v princípe realizovala Ježišov odkaz o dôstojnosti ženy. Snáď najsilnejším prejavom rovnosti žien a mužov bolo kanonizovanie žien. Ženám tak bola v plnosti priznávaná účasť na živote milosti a možnosti dosiahnuť spásu.

Je dobré si pripomenúť, že v okolitom svete nikde podobné myšlienky neexistovali. Ak sa idea dôstojnosti a rovnocennosti muža a ženy šírila, tak sa šírila jedine s kresťanstvom. Obdobia a oblasti nedoceňovania ženy, ktoré sa i v kresťanskej kultúre vyskytovali, boli prejavom nie mylného učenia o žene, ale naopak, slabej odolnosti vlastných kresťanských myšlienok voči vplyvom iných kultúr. Okrem toho je dobré poznamenať, že nerovnoprávnosť pohlaví mala sociálny charakter, oficiálne učenie Cirkvi o žene sa od Ježišovho ideálu nikdy radikálne neodklonilo.

Teraz skúsme ísť späť k debate s pochybovačmi. Hlásajúcich potrebu zrovnoprávnenia žien by možno bolo vhodné opýtať sa, odkiaľ sa tá ich myšlienka vzala. Samozrejme, je to v prirodzenosti človeka. Ale kto ju prvý začal realizovať ako kultúrnu a spoločenskú skutočnosť bol Ježiš a Jeho nasledovníci.¹

Daniela Bezáková

¹ Spomenuté reálie pochádzajú z publikácie Milan Fula: Antropológia ženy a náuka Jána Pavla II., DON BOSCO 2004

Legenda o dobre

Ako každý rok, tak aj tento sa mladí zo Šípku „blyslí“ a doslova ochromili ľudí, ktorí spolu s nimi prišli do Kultúrneho domu v Partizánskom osláviť a pripomenúť si zakladateľa saleziánskej rehole, učiteľa a otca mládeže dona Bosca. 50-členný divadelnícky zbor mladých pod vedením saleziánov tento rok načrel hlboko do svojich umeleckých možností a s mladíckym elánom, zaujímavo ponúkol nádherný zážitok o tom, že dobro dnes je možné, reálne a skutočné. Rozprávково podaný príbeh, ktorý však odrážal realitu života, ponúkol nielen mladým ľuďom, ale aj ostatným, že i dnes sú mladí ľudia, ktorí veria v dobro, chcú ho žiť a aj ponúkať a šíriť okolo seba. Príbeh bol spestrený originálnou hudbou, ako i vtipnými dialógmi. Legenda o dobre v podaní mladých z Pastoračného centra sv. Tomáša

na Šípku v Partizánskom strhla všetkých v preplnenej sále a naplnila povzbudením a odhodlaním ku konaniu dobra vo všednom živote. Treba pripomenúť, že vzácnym hosťom a historicky po prvýkrát sa na oslavách u nás zúčastnil aj provinciál saleziánov na Slovensku don Karol Maník, SBD. Medzi hosťami nechýbali aj vdp. dekan Miroslav Baláž a primátor mesta Jozef Božik. Čo dodať na záver? Len to, že už teraz sa tešíme na ďalšie divadelné predstavenie z „kuchyne“ saleziánov na Šípku. Tých, ktorí si to nechali ujsť pozývame na reprízu tohto predstavenia, ktorá bude 18.3.2011 o 18.00 hod. v Dome kultúry. Veľa odhodlania a Božích milostí!

Kludia

BOLI SME PRI TOM

D E T S K E

O K I E N K O

Ahojte, milé deti!

Dnes sa naučíme, ako je v našom živote potrebná modlitba. Pozorne čítajte:

Mladý muž hovorí mudrcovi: „Si majster v modlitbe. Nauč ma modliť sa, aby som mal úspech v živote.“ Mudrc mu povedal: „Vezmi tento špinavý drôtený kôš a prines v ňom vodu!“

Mladý muž šiel k studni, nabral vodu a niesol ju k mudrcovi. Kým k nemu prišiel, voda mu z koša vytekla. Mudrc mu povedal: „Chod' a prines v koši vodu!“ Mladý muž sa vybral po vodu, ale výsledok bol ten istý. To sa opakovalo niekoľkokrát, až kým mladého muža neprešla trpezlivosť. Mudrcovi povedal: „To sa nedá. Veď vidíš, že z koša vždy všetka voda vytečie.“

Nato mudrc povedal: „Tak je to aj s modlitbou. Vodu si mi v koši nedoniesol, ale drôtený kôš, ktorý bol predtým špinavý, je teraz čistý. To isté sa deje, keď sa modlíš. I keď nemáš skúsenosť, že ti z modlitby niečo ostalo, modlitba ťa očistila.“ (Stephan Roder: *Modlitba ide pod kožu*)

Čo je modlitba?

Modlitba je chvála, ďakovanie, spoveď, žiadosť, prosba a príhovor k Bohu. Modlitba je priame spojenie s nebom. „Keď som sa modlil, bol som nový, keď som sa prestal modliť, začal som starnúť.“ - hovorí veľký teológ staroveku. Modlitba je obnova a duchovný život. Ako sa máme modliť? Tak, ako sa dieťa učí chodiť - chodením, tak sa aj my môžeme stať výborný v modlitbe - modlením, dôverujúc v Božiu pomoc. Ponorte celú svoju dušu do modlitby. Buďte vytrvalí v modlitbe. Keď sa modlíme v hĺbke našich srdc, rastieme v modlitbe. Cez Božiu milosť zrazu pocítíme záblesk zázraku z prítomnosti Sv. Ducha v nás. Na začiatku je to len iskra, ale neskôr prerastie do ohňa, ktorý oslobodzuje a naplňa celé naše bytie, za predpokladu, že neurobíme nič, čím by sme zarmútili Ducha Svätého. A ak spáchame hriech, okamžite ho oľutujeme a prosíme Boha o odpustenie. Pre poznanie Božej lásky, urobme pre ňu miesto vo svojom vnútri na svoje očistenie a ozdravovanie a používajme ju ako svetlo a silu pre náš každodenný život - toto je cieľ a ovocie našej každodennej modlitby.

Čo mám hovoriť?

Modlitba je ako rozhovor s Vaším najlepším priateľom. Je veľmi ľahké rozprávať sa s niekým, kto Vás bezvýhradne miluje.

Proste Ježiša o odpustenie svojich hriechov. Povedzte Mu svoje potreby. „Na Neho zložte všetky svoje starosti, lebo On sa o vás stará.“ (1Pe 5,7) Ďakujte Mu, že pre nás zomrel na kríži na Kalvárii. „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3,16)

Nauč ma modliť sa

Pane Ježišu, Ty sa za mňa prihováraš dňom i nocou, veď únava a práca nemohli zabrániť modlitbe, lebo Ty si vždy žil v poklone a vďake. Pane, ty si naučil učeníkov modliť sa, pomôž aj mne, keď kľáčim pred Tebou a klaniam sa Ti! Nevieam, ako a čo mám hovoriť, viem len jedno, žiada sa mi modliť. Vlož mi do úst správne slová a naplň moje city myšlienkami o Bohu. Pane, daruj môjmu srdcu pokoj!

Daj mi poznať, že som nedokonalý a buď pri mne. Nakloň svoje ucho k mojim perám, lebo moje slová sú len slabé. Neodvážim sa Ti pozrieť do tváre. Nauč ma modliť sa, Pane! Nauč ma modliť sa!

Váš Pútniček

Ako sa modlím? - TEST

Otče náš, ktorý si na nebesiach,

Uvedomujem si, že mám láskavého Otca?
Správam sa k Nemu ako k dobrému Otcovi,
prijmám Jeho rady?

skoro vždy - 2

Iba občas - 1

nemyslím na to - 0

posväť sa meno Tvoje,

Dávam pozor, aby meno môjho Otca nebolo
v mojej prítomnosti znevažované?

otvorene protestujem - 2

radšej sa vzdialim - 1

je mi to jedno - 0

príd' kráľovstvo Tvoje,

Prispievam k budovaniu Božieho kráľovstva
medzi ľuďmi svojím konaním a správaním?

vždy sa o to snažím - 2

občas sa snažím - 1

nezaujímam sa o to - 0

buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi.

Snažím sa plniť Božiu vôľu, aj keď mi to ťažko
padne a stojí ma to veľa premáhania?

áno - 2

len, keď je to ľahšie - 1

nechce sa mi - 0

Chlieb náš každodenný daj nám dnes,

Uvedomujem si, že všetko, čo mám,
pochádza od Boha a je v tom práca mnohých
ľudí?

stále - 2

niekedy - 1

nikdy - 0

a odpusť nám naše viny,

Zamýšľam sa nad svojím konaním, nad
svojimi priestupkami a ľutujem ich?

áno - 2

neľutujem - 1

nezamýšľam sa nad tým - 0

ako i my odpúšťame svojim vinnikom,

Chcem odpustiť každému a vždy?

áno - 2

len niekedy a niekomu - 1

zväčša nie - 0

a neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého.

Nevyhľadávam dobrovoľne pokušenia?

Bránim sa, keď na mňa prídu?

zápas s pokušením je ťažký - 2

hravo to zvládnem - 1

nemám žiadne pokušenia - 0

Vyhodnotenie:

Viac ako 13 bodov:

Ak boli tvoje
o d p o v e d e
pravdivé, si na
dobrej ceste.
Vytrvaj na nej,
p r e ž i j e š
plnohodnotný
život a raz budeš
vo večnosti s
Bohom, ktorého
tak veľmi miluješ.

12 - 6 bodov:

Vzdďaluješ sa z cesty za svojím dobrým a
láskavým Otcom. Čím viac odbočíš, tým
ťažšie nájdeš správnu cestu. Preto sa vráť
čím skôr, aby tvoj Otec nemusel na teba
dlho čakať.

Menej ako 6 bodov:

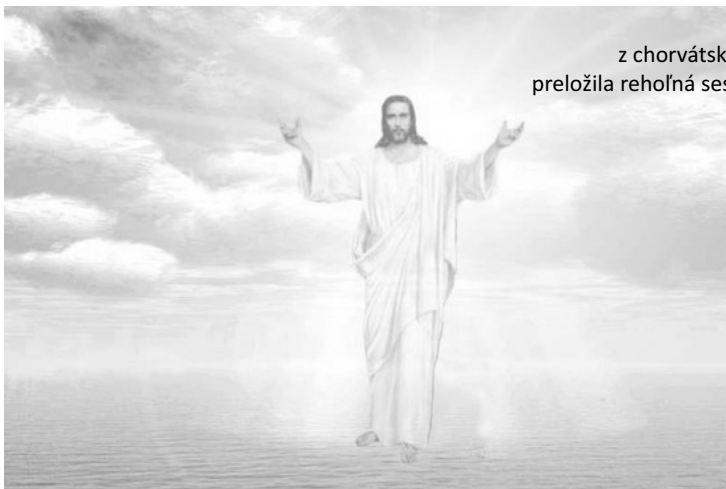
Tvoj stav začína byť vážny. Ak budeš takto
ďalej pokračovať, nesplníš úlohu, pre ktorú
ťa Boh stvoril. To by bolo hrozné!

Kde je Boh?

Pýtalo sa ma jedno dieťa:
„Teta, kde je Boh, či je na nebi hore,
alebo je na zemi dole,
žije Boh vo vode,
či spáva v noci
a vo dne chodí?“
Boh je, zlato,
všetko a všade,
všade je okolo nás,
pred nami, za nami,
On je i v nás
a vždy je s nami!“

„Teta! Potom ty nikdy,
nikdy nie si sama?“
„Prirodzene, že nie som!“
„Keď domov prídem,“
povie dieťa,
„všetkých budem prosiť, nech mi
povedia,
či je i s nimi Boh.
A najprv chcem vedieť,
čo o Bohu myslí tata i mama,
či je Boh vždy
spolu i s nama?“

z chorvátskeho originálu
preložila rehoľná sestra Sapientia

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: M. Štefina, E. Štefina, P. Andacký, L. Vaňo, A. Bezáková, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Krátka, D. Eliašová.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mgr. Miroslav Baláž.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: putnikbm@zoznam.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.